

2011. július 20. - **Ötszázötvenöt éve, 1456. július 22-én a Nándorfehérvárt (a mai Belgrádot) védő magyar seregek megsemmisítő vereséget mértek II. Mehmed török szultán hadaira.**

Az Országgyűlés ez év július 4-én a nándorfehérvári diadal emléknapijává nyilvánította július 22-ét. Az oszmán-török állam a XIII. század végén Kis-Ázsiában formálódott, és száz év alatt maga alá gyűrte Kis-Ázsiát, majd a Balkánon kezdett terjeszkedni. A törökök 1389-ben Rigómezőnél szétzúzták a szerbek vezette észak-balkáni szövetséget, majd 1396-ban Nikápolynál Zsigmond magyar király lovagi seregére mértek vereséget. A hódítást ezután mintegy fél évszázadra megakasztotta a Timur Lenktől elszenvedett vereség, az újjászervezett birodalom a XV. század közepétől jelentett közvetlen fenyegetést Magyarország számára.

A déli vidékek védelmét a Zsigmond halálát (1437) követő zavaros időkben Hunyadi János szervezte meg, aki hadi sikerei révén báró, szörényi bán, erdélyi vajda és temesi ispán lett. Hunyadi minden jövedelmét és teljes magánhadseregét a török elleni harc szolgálatába állította. 1443 nyarán ellentámadást szervezett: lengyel, moldvai és szerb csapatok közreműködésével indított hosszú hadjárata sikereket hozott, ám az 1444 őszi újabb támadás Várnánál súlyos vereséggel végződött. A kudarc nyomán fellángoltak a belviszályok, és az 1446-ban kormányzóvá választott Hunyadi az oligarchák támogatása híján 1448-ban Rigómezőnél ismét vereséget szenvedett. 1453-ban Hunyadi lemondott a kormányzásáról, de továbbra is a legmagasabb rangú főúr maradt országos főkapitányként és a „királyi jövedelmek kezelőjeként”. 1453 májusában II. Mehmed szultán bevette Konstantinápolyt, és figyelme Európa felé fordult. 1454-ben végleg annektálta Szerbiát, majd 1456 májusában százezres haddal indult a magyar királyság kulcsának tartott Nándorfehérvár ellen. A hírre Európában keresztes hadjáratot hirdettek, de seregek nem érkeztek, jöttek viszont katonák és népfelkelők Cseh- és Lengyelországból, Moldvából, Szerbiából. Kapisztrán János magyar földön szervezett keresztes sereget, Hunyadi pedig zsoldossereg élén sietett a várparancsnok Szilágyi Mihály megsegítésére.

Az ostrom 1456. július 4-én kezdődött: a törökök a félkörben körülvett várat a Duna és a Száva közti síkságról ágyúzták, komoly károkat okozva a falakban. Július 14-én Kapisztrán és Hunyadi flottája áttörte a dunai hajózarat, így megnyílt az út a felmentő sereg előtt a szorongatott várba. A döntő ütközet július 21-én kezdődött. A törökök öldöklő küzdelemben áttörték a külső védvonalat, és már a belső várat ostromolták. 22-én azonban a Száva bal partjáról átkelő keresztesek, élükön a hetvenéves Kapisztránnal, támadásba lendültek, Hunyadi pedig a várból kitörve elfoglalta a török ágyúkat, ezután együttesen szétszórták az ostromlók derékhadát.

A győzelem után a török terjeszkedés hét évtizedre megtorpant, a délvidéki erősséget csak 1521-ben tudta I. Szulejmán bevenni. A diadal emlékére vezette be III. Callixtus pápa az Úr színeváltozása ünnepet augusztus 6-ra, a győzelmi hír vételének időpontjára. A közhiedelemmel ellentétben viszont a déli harangozást még az ütközet előtt rendelte el könyörgésként a török támadás miatt, és csak a győzelem után változtatta a hálaadás harangszavává.

A katonai diadalt nem sikerült kiaknázni: a keresztes had felbomlott, a csata után kitört

A nándorfehérvári diadal 555 éve történt (MTI)

Írta: Adminisztrátor

2011. július 21. csütörtök -

pestisnek Hunyadi és Kapisztrán is áldozatául esett. Ennek ellenére a nándorfehérvári győzelem hatalmas haditett, amely a magyar hadtörténet legfényesebb lapjaira kívánczik.